

Joulukuun 24.

**Pyhän pyhittäjämarttyyri
Eugenian muisto**

Ehtoopalveluksessa

Esijuhlan avuksihuutostikiirat, 4.säv.

Soittakaamme symbaaleita, puhjetkaamme riemuveisuun. | Kristuksen tuleminen on lähellä. | Profeettain saarna on saanut täyttymyksensä, | sillä Hän, jonka he sanoivat ilmestyvän lihassa ihmisille, | syntyy pyhässä luolassa, makaa lapsukaisena seimessä || ja Hänet kapaloidaan pienokaisen tavoin.

Kaiuttakaamme suurin mielin Kristuksen syntymän esijuhlan veisuja, | sillä Hän, joka on Isän ja Hengen kanssa saman arvoinen, | pukeutui säälistä meidän saviseokseemme ja tulee syntymään Betlehemin kaupunkiin. || Paimenet ylistävät veisuin enkelten kanssa Hänen sanomatonta syntymistänsä.

Nähdessään selittämättömän sikiämisen ja sanomattoman syntymisen | Neitsyt hämmästyí ja lausui samalla iloiten ja itkien: | Pitäisikö minun imettää Sinua, joka ravitset kaikkeuden, | vai veisuin ylistää Sinua Poikanani ja Jumalanani? || Miksi nimittäisin Sinut, oi nimeämätön Herra?

Pyhän stikiirat, 2.säv.

Kun Sinä, jumalallisen kaitselmuksen edeltä tuntemana, | kävit kaupungin ulkopuolelle, | Sinä selvästi jätit maailman ihanuuden. | Kuullen psalmien ihanan sävelmän Sinä valistuit jumalallisen tiedon valkeudella. | Sinun kohdussasi sikisi jumalallinen pelko || ja Sinä synnytit matkakumppaneillesi pelastavaisen Hengen.

Kun Sinä, Eugenia, | tulit Kristuksen morsiameksi, | Sinä auliisti toít Hännelle ikäänkuin elävinä myötäjäisinä palvelijasi, | jotka vakaasti seurasivat esimerkkiäsi säteillen selvästi uskossa ja armossa | ja harjoittaen kaikkinaista hyvettä. | He ovat totisesti Jumalassa viisaita marttyyreja, || jotka saarnaavat kaikille jumalisuutta.

Selvästi säteillen Hengen kirkkautta | Sinä toít Kristukselle neitseitten kuoron, | jonka olit pyydystänyt viisautesi sanoilla. | Sinä näytit heille ylös johtavan tien ja taivutit heidät hankkimaan marttyyriveren kirkkauden. | Heidän kanssaan karkeloiden Sinä, maineikas marttyyri, || saavutit halusi mukaisesti totisen nautinnon.

Kunnia... nyt... 2.säv.

Katso, meidän pelastuksemme aika on lähellä. | Valmistaudu, luola, sillä Neitsyt tulee synnyttämään. | Betlehem, Juudan maa, iloitse ja riemuitse, | sillä Sinusta on koittanut meidän Herramme. | Kuulkaa, vuoret ja kalliot ja Juudean seutu, || sillä Kristus tulee pelastaakseen ihmisiä rakastavana luomansa ihmisen.

Virrelmästikiirat

1. säv. Anatolioksen runo

Ihmiset, viettäkäämme Kristuksen syntymän esijuhlaa, | ylentäkäämme mielemme ja nouskaamme Betlehemiin | ja nähkäämme sielumme silmin Neitsyt, joka rientää luolaan synnyttämään kaikkien Herran, meidän Jumalamme. | Vaikka Joosef luulikin näkevänsä ihmisen, | kapaloitun lapsukaisen, | niin asioista, ihmeitten suuruudesta, hän käsitti että lapsi on totinen Jumala, || joka antaa meidän sieluillemme suuren armon.

1.säv. Anatolioksen runo

Ihmiset, viettäkäämme Kristuksen syntymän esijuhlaa, | ylentäkäämme mielemme ja nouskaamme Betlehemiin | ja nähkäämme luolassa suuri salaisuus. | Jumalan tullessa Neitseestä on Eeden avattu, | sillä Hän on täydellinen niin jumaluudeltaan kuin ihmisyydeltäänkin. | Huutakaamme siis: Pyhä Jumala, aluton Isä, | pyhä Väkevä, lihaksi tullut Poika, | pyhä Kuolematon, lohduttaja Henki. || Pyhä Kolminaisuus, kunnia olkoon Sinulle.

1.säv. Anatolioksen runo

Kuule, taivas, ja ota korviisi, maa, | sillä katso, Jumalan ja Isän Poika ja Sana tulee syntyäkseen miestä tuntemattomasta Neitseestä | Hänen suopeudesta, joka mitenkään muuttumatta on synnyttänyt Hänet, | ja Pyhän Hengen avulla. | Valmistu, Betlehem, avaa porttisi, Eeden, | sillä Hän, joka on, tulee siksi, mitä ei ollut, | ja luoduksi tulee koko luomakunnan Luoja, || joka antaa suuren armon.

Kunnia... nyt... **6.säv.**

Luola, ota vastaan Kristus-lasta kantava Jumalanäiti. | Seimi, kätke suojaasi Hänet, joka sanallaan vapahtaa meidät maasta luodut synnintekojemme kahleista. | Paimenet, valvokaa ja olkaa suuren ja peljättävän ihmeen todistajia. | Itämaan tietäjät, tuokaa Kuninkaalle kultaa, mirhaa ja suitsuketta, | sillä Kristus, meidän Herramme, on syntynyt Neitsyt-äidistä. | Palvelijan tavoin Äitikin kumartuu lapsen puoleen ja ihmetellen lausuu: | Kuinka minä Sinut siemenettömästi synnytin? || Kuinka kannoin kohdussani Sinut, minun Vapahtajani ja Jumalani?

Tropari, 4.säv.

Neitseelliseen äitiyteen kutsuttuna | Maria Betlehemissä muinoin Daavidin sukulaisena kirjoitautui verollepantavaksi Joosef vanhuksen kanssa. | Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa majatalossa, | osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi saliksi. || Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan. (Kolmesti)

Ehtoonjälkeisessä palveluksessa veisaamme tämän esijuhlan kanonin, jonka akrostikon, irmosseja huomioimatta, muodostuu aakkosista:

1. veisu. Irmossi, 6.säv.

Hänet, joka muinoin peitti meren laineeseen takaa-ajavan hirmuhallitsijan, | kätetään nyt seimeen, | sillä Herodes etsii Häntä surmataksensa, | mutta tietäjien kanssa me laulamme: || Veisatkaamme Herralle, sillä Hän on suuresti ylistetty!

Troparit

Juudalta on jo valtikka siirtynyt pois, sillä Hän, joka kirjoitusten mukaan on pakanakansojen odotus, Jeesus Kristus on saapunut ja syntyy suunnattomassa hyvydessään luolassa.

Iloitse, Betlehem, Juudan kaupunki, sillä sinussa syntyy Kristus Herra. Maailma karkeloikoon saadessaan lunastuksen, hypelkөөn koko luomakunta juhlaa viettäen.

Haluten pelastaa ihmissuvun Ylen hyvä asettui asumaa aviota tuntemattoman Neitseen kohtuun ja katso, nyt Hän tulee syntyäksensä. Kumartakaamme Häntä, sillä Hän on suuresti ylistetty.

3. veisu. Irmossi

Luomakunta, nähden Sinut, | joka olet koko maan piirin perustanut merten päälle, | nyt luolassa syntyneenä joutui suuren kauhun valtaan ja huusi: || Ei ole toista niin pyhää, kuin Sinä, oi Herra!

Troparit

Sinä halusit pukeutua palvelijan muotoon lunastaaksesi minut pahan orjuudesta. Veisuin minä ylistän Sinun laupeuttasi, oi Isän kanssa yhtä aluton ja iankaikkinen Sana. Kunnia olkoon Sinun taloudenhoidollesi.

Neitsyt tulee synnyttääkseen Herran luolassa. Matkatkaa, tietäjä, tulkaa nyt, paimenet. Enkelit, kohottakaa korkeudesta veisu. Ihmisten lunastus on ilmestynyt.

Ihmisiä rakastava Herra, etsien minua, eksynyttä ja ryövärien luolaksi hedelmättömissä teoissa osoittautunutta, Sinä olet nyt tullut luolaan syntyäksesi tänään Neitseestä. Kunnia olkoon Sinun tulemisellesi, oi Sana.

4. veisu. Irmossi

Habakuk, nähden edeltä Sinun tulemisesi Neitseestä, | hämmästyneenä huusi: | Teemanista lihaan tullessasi Sinä, Lunastaja, || tulet kutsumaan uudelleen hyljätyä Aadamin!

Troparit

Valonkirkas pilvi tulee antaakseen Kristuksen, vanhurskauden Auringon, koittaa äidin kohdusta valaisemaan koko maan jumalallisella kirkkaudella.

Jumala ilmestyi ihmisten kaltaisena, tuli köyhään lihaan tehdäksseen meidät rikkaiksi ja syntyy nyt luolassa. Uskovaiset, ottakaamme Hänet vastain puhtain mielten.

Katso, Kristus syntyy Betlehemin kaupungissa avatakseen meille Eedenin, joka muinoin suljettiin käärmeen petoksesta johtuneen tottelemattomuuden tähden. Viettäköämme jumalallista juhlaa.

5. veisu. Irmossi

Sinun luoksesi, oi Jumalan Sana, | joka olet laupeudessa muuttumatta alentanut itsesi ja Neitseestä pukeutunut orjan muotoon, | - Sinun luoksesi minä aamusta varhain kiiruhdan: || Suo minulle, langenneelle, rauha, oi ihmisiä rakastava!

Troparit

Karkeloikoon kaikkien maasta syntyneitten sydän, iloitkoon luomakunta! Herra syntyy puhtaasta Neitseestä Betlehemin luolassa ja tietäjät tuovat Hänelle nyt arvon mukaisia lahjoja.

Kansa, joka muinoin asuit kuoleman varjossa, katso, sinulle on koittanut Valkeus Neitseestä. Täyty suurella mielihyvällä ja ylistä alati köyhäksi tullutta Sanaa.

Sinä, luonnoltasi sijoittumaton, tulet sijoittuaksesi pieneen luolaan tehdäksesi mittaamattomassa armossasi suureksi minut, jonka rikkomus on tehnyt mitättömäksi. Oi pitkämielinen, minä kumarran laupeuttasi.

6. veisu. Irmossi

Syntien pohjaton syvyys minua ympäröi | ja minä voimatta enää kärsiä niiden aaltoja | huudan Sinulle, niin kuin Joonas huusi Herralle: || Johdata minut pois turmiosta!

Troparit

Neitsyt tulee synnyttääkseen Sinut, Herra, lihan laeista poiketen luolassa ja asettaa Sinut lihallisena pienokaisena seimeen makaamaan.

Aviota tuntemattomasta Neitseestä syntynyt Ylijumala osoittaa säälistä minut, joka olen rikkomuksen tähden tullut vieraaksi, taivaan asukkaaksi.

Iloitkaa, te vuoret, rinteet ja laaksot, sillä Kristus syntyy lihallisesti uudistaakseen pahojen rikkomusten turmeleman luomakunnan.

7. veisu. Irmossi

Nuorukaiset Baabelissa eivät peljästyneet pätsin liekkiä, | vaan tuleen heitettyinä | saivat kastevirvoituksen ja veisasivat: || Kiitetty olet Sinä Herra, isiemme Jumala!

Troparit

Kuinka ahdas luola voi ottaa vastaan Sinut, Sana, joka suurella köyhyydelläsi poistit Aadamin köyhyiden ja annat ihmisille jumalallisen armon rikkauden.

Kuultuaan outoja sanoja paimenet riensivät Betlehemiin näkemään järjettömien seimessä Hänet, joka päästää kaikki järjettömyydestä, ja kumarsivat Häntä.

Rientäkäämme veisuin ylistämään, suin ja sydämin, Kristusta, joka saapuu syntyäkseen luolassa nuoresta Neitseestä, ja kumartakaamme Häntä uskoen.

8. veisu. Irmossi

Autuaat nuorukaiset jouduttuaan Baabelissa isäin lakien edestä vaaraan | katsoivat halvaksi hallitsijain mielettömän käskyn | ja heitettyinä tuleen, joka ei polttanut heitä, | veisasivat Valtiaalle otollisen virren: | Luodut veisatkaa kiitosta Herralle || ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Neitsyt, kantaen äitinä sylissäsi, kumartaen ja suudellen ainoaa Herraa, joka oli käsittämättömästi tullut lihaksi ja pukeutunut ihmisten muotoon, Sinä sanoit: Suloinen Lapseni, kuinka minä kannan näin Sinua, joka kannat kädessäsi luomakuntaa ja vapautat sen orjuuden kädestä?

Jumalalliset enkelit, valmistautukaa veisuihin ylistämään maan päälle Syntyneitä. Tietäjät, tuokaa tähden ohjaamina lahjoja. Paimenet, rientäkää näkemään Hänet äidin sylissä pienokaisena ja huutakaa: Luodut, veisatkaa kiitosta Herralla ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Sinä nuhteeton Valkeuden pilvi, kuinka Sinä kapaloit Hänet, joka sanomattomalla viittauksellaan pukee taivaat pilviin? Kuinka Sinä panet järjettömien seimeen Herra, joka mittaamattomassa armossaan vapauttaa ihmiset järjettömydestä? Koko luomakuntaa kumartaa Häntä peljäten ja veisaa Hänelle ylistystä iankaikkisesti.

9. veisu. Irmossi

Ei ainoakaan kieli taida ylistää Sinua | ansiosi mukaan, | eikä taivaallistenkaan ymmärrys | kykene veisaamaan Sinulle, oi Jumalansynnyttäjä, | mutta ota Sinä, oi Laupias, vastaan meidän uskomme. | Sinä tunnet myös meidän rakkautemme, Jumalan lahjan, | sillä Sinä olet kristittyjen puolustaja. || Sinua me ylistämme.

Troparit

Iloitse, Sinä sanomattoman ilon astia, sillä katso, Sinä tulet synnyttääksesi sanomattomasti luolassa Herran, joka haluaa totisesti uudistaa koko luomakunnan, jonka rikkomus kerran turmeli. Häntä veisuihin ylistäen me uskolla ylistämme Sinua.

Iloitkaa kaikki te tuonelassa olevat vanhurskaiden sielut, sillä katso, kaikkien lunastus on tullut syntyäkseen Betlehemin kaupungissa. Tähti ilmoittaa Hänestä hartaasti etsiville tietäjille. Nähtyään Hänet luolassa, he tulivat täyteen ihmetystä.

Veisuihin me ylistämme Sinua, Neitsyt, uutena taivaana, sillä huomenna koittaa Sinun sisimmästäsi meille vanhurskauden Aurinko, joka valistaa kuoleman ja turmeluksen pimeydessä olevat. Sentähden on oikein ylistää Sinua kiitoksin.

Aamupalveluksessa

Psalmitkatsman 1:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 6.säv.**

Nyt toteutuvat profeettain sanat, | sillä meidän Jumalamme syntyy huomenna käsittämättömästi Neitsyt Mariasta | ja pysyy samana kuin oli ennen syntymistä. | Tietäjät kokoontuvat tuoden lahjoja ja paimenet valvovat. | Veisatkaamme mekin: || Oi Neitsestä syntynyt Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen**

Psalmitkatsman 2:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 8.säv.**

Lopettaen paimenhuilujen veisun enkelien sotajoukko huusi lausuen: | Lakatkaa valvomasta, te laidunten ruhtinaat. | Puhjetkaa veisuhuutoon, sillä Kristus on syntynyt, || Herra, joka Jumalana on nähnyt hyväksi pelastaa ihmissuvun.

Esijuhlan kanoni, jonka akrostikon on: Ja tänään veisaan suurta sapattia, huomioimatta neljän ensimmäisen veisun irmosseja.

1. veisu. Irmossi, 6.säv.

Hänet, joka muinoin peitti meren laineeseen takaa-ajavan hirmuhallitsijan, | kätketään nyt seimeen, | sillä Herodes etsii Häntä surmataksensa, | mutta tietäjien kanssa me laulamme: || Veisatkaamme Herralle, sillä Hän on suuresti ylistetty!

Troparit

Herra, minun Jumalani! Minä veisaan syntymävirttä ja esijuhlaveisua Sinulle, joka syntymiselläsi olet antanut minulle jumalallisen uudestisyntymisen ja saattanut minut alkuperäiseen jalouteen.

Kaikki ylhäällä taivaassa sekä alhaalla maan alla olijat nähdessään Sinun, minun Vapahtajani, olevan ylhäällä valtaistuimella sekä alhaalla seimessä, hämmästyivät valtaasi, sillä yli ymmärryksen on se, että Sinä ilmestyit luonnoltasi kaksinkertaisena Jumalihmisenä.

Jotta Sinun kunniasi täyttäisi kaikki, Sinä taivutit taivaat ja tulit maahan asti, sillä niinkuin kaste Sinä laskeuduit Neitseen kohtuun, josta nyt tulet syntyäksesi luonnoltasi kaksinkertaisena Jumalihmisenä.

Esijuhlan toinen kanoni, jonka akrostikon muodostuu aakkosista, ynnä kirjaimista: **Jo(osefin runo)**.

1. veisu. Irmossi, 2.säv.

Meren syvyyteen kukisti muinoin faraon koko sotajoukon | kaikkiväkevä voima, | kun taas kaikkipahan synnin | hävitti lihaksi tullut Sana, ylistetty Herra, || joka on suuresti kunnioitettu.

Troparit

Haluten kirjoittaa ihmisen elämän kirjaan, Sinä, kaiken Kuningas, kirjoittauduit keisarin käskyn mukaisesti. Muukalaisena Sinä tulit omiesi tykö kutsuen takaisin taivaaseen hänet, jonka hirveät teot olivat tehneet muukalaiseksi paratiisista.

Betlehem, ota vastaan Kristus, sillä ruumiillistuneen Hän tulee tykösi avatakseen minulle Eedenin. Luola, valmistaudu näkemään, kuinka sijoittumaton sijoittuu ihmeellisesti sinuun tultuaan laupeutensa rikkaudessa nyt köyhäksi.

Kristus tulee syntyäkseen ja lahjoittaakseen hyvänä Aadamin jälkeläisille oudon uudesti syntymisen. Iloitse, autiomaa, joka et ole synnyttänyt, sinä koko ihmisluonto. Herra on tullut tekemään sinut monilapsiseksi.

Pyhän kanoni, jonka akrostikon on: Laulan veisuin loistokkaasi Eugenian suuresta maineesta.
Theofaneksen runo

1. veisu. Irmossi, 2.säv.

Meren syvyyteen kukisti muinoin faraon koko sotajoukon | kaikkiväkevä voima, | kun taas kaikkipahan synnin | hävitti lihaksi tullut Sana, ylistetty Herra, || joka on suuresti kunnioitettu.

Troparit

Oi autuas Kristuksen marttyyri Eugenia, kun Sinä nyt karkeloit riemuiten enkelijoukkojen kanssa viattomana neitsyenä ja seppelöitynä marttyyrina, rukoile, että meille, jotka rakkaudella veisaamme ylistystäsi, annettaisiin armo.

Kuullen Kristuksen jumalallisia veisuja Sinä, morsian, kohosit korkeaan jalouteen, sillä valkeutena säteili Sinun sydämessäsi Hengen laulujen Jumalan tuntemus, joka karkottaa kaiken jumalankieltämisen.

Sinun mielesi unohti naisen luonnon ja riensi miehuullisiin tekoihin armon rohkaisemana ja ymmärtäväisesti kohti Jumalaa pyrkien, oi marttyyri Eugenia, Sinä jumalallisen jalouden nimen kantaja.

Jumalassa viisas, hengellisen valkeuden valistamana Sinä sait monet tulemaan osallisiksi valistuksesta. Oi autuas marttyyri Eugenia, suo rukouksillasi valistus nyt meillekin, jotka veisaamme ylistystäsi, ja päästä meidät synneistä.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas Jumalansynnyttäjä, Sinusta käsittämättömästi kasvanut elämän puu, Kristus Jumala, on kutsunut tiedon kasvin kuolettamat uskovaiset elämään. Rukoile uskalluksella, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

3. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi, 6.säv.

Luomakunta, nähden Sinut, | joka olet koko maan piirin perustanut merten päälle, | nyt luolassa syntyneenä | joutui suuren kauhun valtaan ja huusi: | Ei ole toista | niin pyhää, || kuin Sinä, oi Herra!

Troparit

Sanomattoman syntymisesi kuvauksia olet Sinä, armollinen, esittänyt runsaitten näkyjen kautta ja antanut profetioita. Nyt tullen syntymään lihassa puhtaasta Neitseestä Daavidin kaupungissa Sinä toteutat ne.

Maa on levittänyt niskansa ja ottaa vastaan Luojan, enkelten ylistyksen, taivaalta tähden, paimenten kiitoksen, tietäjien lahjat ja koko maailman tiedon.

Nyt toteutuvat ennustaja Bileamin sanat, sillä Jaakobista on koittanut tähti, joka ohjaa Persiasta lahjoja tuovat ruhtinaat, tietäjät, kirkkauden Auringon tykö.

3. veisu. Esijuhlan toinen kanoni. Irmossi, 2.säv.

Erämaa, hedelmätön, pakanallinen seurakunta, | puhkesi niin kuin lilja kukoistukseen Sinun tulemuksesi kautta, || joka on minun sydämeni vahvistanut, oi Herra.

Troparit

Ihmisiä rakastava Herra, päästäaksesi minut pahojen tekojen kahleista Sinä tulet kiedottavaksi pienokaisena kapaloihin. Minä kumarran jumalallista alentumistasi.

Neitsyt saapuu synnyttääkseen aikaan tulleen Sinut, joka olet ajattomasti loistanut esiin Isästä ja hajoitat meidän sielujemme pitkäaikaiset vaivat.

Oi armollinen ja laupias, etsien minua, rikkomuksen eksyttämää, Sinä asuit luolassa ikäänkuin taivaassa ja valmistit minulle taivaan asunnon.

3. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi, 2.säv.

Vahvistettuasi minut uskon kalliolle | Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, | sillä henkeni riemuitsi veisatessani: | Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme || eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!

Troparit

Sinut kannettiin puhdasmielisenä viattomaksi uhriksi Herralle, ja hyljäten katoavaisen rikkauden Sinä, viisas, huusit: Sinä olet minun Jumalani, eikä ole muuta pyhää paitsi Sinä, Herra.

Ylen suureksi osoittautui Sinun puhtautesi, Sinun taistojesi kestävyys säteilee, sillä Sinä toteutit käytännössä näkemistä huutaessasi: Sinä olet minun Jumalani, eikä ole muuta pyhää paitsi Sinä, Herra.

Siveyden rakkauden lumoamana Sinä säilytit puhtauden kerskauksen ja osoittauduit taidokkaaksi viisaudessa huutaessasi Kristukselle: Sinä olet minun Jumalani, eikä ole muuta pyhää paitsi Sinä, Herra.

Jumalansynnyttäjälle

Jumalassa viisaat, ylistäkäämme veisuin Mariaa, puhdasta Jumalansynnyttäjää, joka osoittautui pelastuksen välimieheksi, ja huutakaamme: Ei ole muuta viatonta, kuin Sinä, puhdas, eikä muuta nuhteetonta paitsi Sinä, Valtiatar.

Irmossi

Vahvistettuasi minut uskon kalliolle | Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, | sillä henkeni riemuitsi veisatessani: | Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme || eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!

Esijuhlan katismatropari, 1.säv.

Riemuitse, Siion, ja valmistaudu, Betlehem. | Kaikkien hallitsija on lähettänyt tähden edeltään ilmoittamaan mittaamattomasta alentumisestaan. | Hän, ainoa ihmisiä rakastava, jota taivasten voimat vavisten pelkäävät, || syntyy totisesti muuttumatta Neitseestä.

Kunnia... Pyhän katismatropari, 8.säv.

Kilvoitellen taistelun tuskissa Sinä sait kunnian marttyyritaistoissa | ja saatoit monia pelastuneita Luojaasi tykö, | sillä jättäen ajallisen jumalallisen rakkauden tähden, | Sinä, kunniakas, taistelit miehuullisesti. | Niin Sinä, enkelten vertainen Eugenia, | saavutit lopun jälkeen loputtoman elämän ja elät alati Ylkäsi kanssa. | Rukoile Kristusta Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, || jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Nyt... Esijuhlan katismatropari, 8.säv.

Uskovaiset, riemuitkaamme viettäessämme Kristuksen syntymän esijuhlaa, | käykäämme tietäjien tavoin tuoden lahjoina hyveitä | ja veisaten enkelten uutta laulua arvollisesti Häntä vastaan, | joka syntyy Betlehemissä siemenettä Jumalan palvelijattaresta Neitseestä, || sillä Hän on meidän Jumalamme, jota maailmankaikkeus ylistää.

4. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi, 6.säv.

Habakuk, nähden edeltä Sinun tulemisesi Neitseestä, | hämmästyneenä huusi: | Teemanista lihaan tullessasi Sinä, Lunastaja, || tulet kutsumaan uudelleen hyljätyin Aadamin!

Troparit

Herra, kansojen odotus ja maailman pelastus lähestyy, Hän tulee. Valmistaudu luola ja Betlehemin kaupunki. Paimenet, kiiruhtakaa tietäjien kanssa.

Jumaluuden voimassa Sinä, Vapahtaja, yhdistyit ihmisiin sekoittumattomasti lihan muodossa, annoit Aadamille turmeluksettomuuden ja pelastit tykö ottamasi.

Lihana ilmestynyt Sana ottaa aineellisen muodon ja asuu keskuudessamme sanomattomassa kaitselmuksessaan. Tulkaa, uskovaiset, nähkäämme Hänen kirkkautensa, jonka Jumala ja Isä antaa ainoalle Pojalle.

4. veisu. Esijuhlan toinen kanoni. Irmossi, 2.säv.

Herra, Sinä et tullut meidän tykömme lähettiläänä etkä enkelinä, | vaan itse ilmestyit meille Neitseestä lihaksi tullessa Jumalana | ja pelastit koko minun ihmisluontoni. | Sen tähden minä huudan Sinulle: || Kunnia olkoon Sinun voimallesi.

Troparit

Luomakunta, hylkää nyt kaikki entinen, kun näet Luojan tulleen luotuna pienokaisena, sillä Hän uudistaa Sinut ja saattaa takaisin alkuperäiseen kauneuteen.

Yliluonnollista synnytystä ihmetellen tietäjät tulevat tähden ohjaaminen ja lahjoja kantaen, ja he näkevät Auringon koittavan neitseellisestä pilvestä.

Katso, Neitsyt saapuu kuin hieho kantaen kohdussaan juottovasikkaa, joka ottaa pois maailman synnit. Riemuitkoon luomakunta juhlaa viettäen.

Profeettain saarnat, jotka kertoivat Kristuksen tulemisesta, toteutuvat tänään pelastavaisesti, sillä Hän on tullut ja ilmestynyt lihassa meille, jotka olemme pimeyden vaaroissa.

4. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi, 2.säv.

Herra, Sinä et tullut meidän tykömme lähettiläänä etkä enkelinä, | vaan itse ilmestyit meille Neitseestä lihaksi tullessa Jumalana | ja pelastit koko minun ihmisluontoni. | Sen tähden minä huudan Sinulle: || Kunnia olkoon Sinun voimallesi.

Troparit

Sinä, Korkein, tulit Neitseestä lihaksi ja kihlasit itsellesi neitseitten joukot, sillä he rakastavat yksin Sinua ja tuntevat Sinut neitseitten Yljäksi.

Sinä, autuas marttyyri, riisuit lihallisen syntymän peitteen, turmeltuvaisen vaatteen, ja pukeuduit kasteen kautta valoisaan vaatteeseen.

Oi Kristuksen marttyyri, ihana neitsyt Eugenia, Sinun sydämeesi koitti kirkas aamua, joka karkotti eksytyksen samean pimeyden armon valkeudella.

Kauniisti ja ihanasti Sinä, Eugenia, kirkastit elämäsi kuihduttaen ensin pidättyväisyydellä lihan himot ja säteillen sitten kirkkaasti taistelussa.

Jumalansynnyttäjälle

Oi veisuin ylistettävä, Sinä tulit enkeleitä korkeammaksi, kun synnytit Isän suuren neuvon Enkelin, joka ihmisiä rakastavana tuli suuressa laupeudessaan ihmiseksi.

5. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi, 6.säv.

Oi Kristus, | Jesaja nähtyään armollisesti tapahtuneen jumalallisen ilmestyksesi pimentymättömän valkeuden, | yön pimeydestä valvovana huusi: | Katso, Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää lihaksi tulleen Sanan, || ja kaikki maan asukkaat iloitsevat!

Troparit

Tultuasi maalliseksi Sinä, oi Luoja, uudistit maalliset olennot, sillä seimi, kapalot ja luoja ilmaisevat alentumistasi, ja Äitisi kihlaaja, jota luultiin lihalliseksi isäksesi, toteuttaa nyt Sinulle olemuksen antaneen Isän tahtoa.

Pakanakansojen kuninkaat tuovat esikoislahjansa Sinulle, joka synnyt Betlehemin luolassa synnytystuskia tuntemattomasta Äidistä. Mirhan kautta he kuvaavat kuolevaisuuttasi, kultan kautta kuninkaallista valtaasi ja suitsukkeen kautta kaiken voittavaa jumaluuttasi.

Syntyen synnytystuskia tuntemattomasta Sinä, Isän kanssa yhtä iankaikkinen Sana, asetuit lihaksi tulleen asumaan luolaan valtaistuimenasi seimi. Sinun peljättävä taloudenhoitosi hämmästyttää tietäjät ja paimenet ja ällistyyttää enkelit, jotka huutavat: Kunnia!

5. veisu. Esijuhlan toinen kanoni. Irmossi, 2.säv.

Kristus Jumala, | Sinä tulit Jumalan ja ihmisten välimieheksi, | sillä Sinun kauttasi, oi Valtias, | meillä on pääsy tietämättömyyden pimeydestä || valkeuden alkulähteen, Sinun Isäsi, tykö.

Troparit

Näkköön kerran pimeydessä ollut kansat säteilemään puhjenneen illattoman valkeuden, josta tähti muinoin kertoi Persian tulta palveleville ruhtinaille.

Ylijumalallinen, suuri Kuningas rientää asumaan pieneen luolaan tehdäkseen suureksi minut, joka olen pieneksi tullut, ja rikastuttaakseen köyhtyneen mittaamattomalla köyhyydellään.

Jaakobista syntyy nyt, niinkuin Bileam sanoi, Kristus, joka on hallitseva kansoja ja jonka loppumaton valtakunta on armossa nouseva korkealle.

5. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi, 2.säv.

Kristus, Vapahtajani, rauhan Ruhtinas, | pimeydessä olevien valo ja epätoivoon joutuneiden pelastus! | Aamusta varhain minä käännyn Sinun puoleesi, | valista minut kirkkaudellasi, || sillä en tunne muuta Jumalaa kuin Sinut.

Troparit

Oi Jumalassa viisas, puhdas voittaja, nähdessään Sinun tiesi johtavan suoraan pelastukseen sielut turmeleva käärme nosti moninaisia koettelemuksia eteesi koittaen lannistaa voimasi, mutta Sinä poljit sen maahan.

Ihana neitsyt, Kristuksen marttyyri Eugenia, Sinä osoitit hyvyyden antajalle, hyväntekijälle ja sielujen Yljälle Kristukselle ylen ihanaksi, kun kilvoittelijain pidättyväisyys oli Sinut kaunistanut ja Sinä säteilit marttyyrien taistoissa.

Sinun päähäsi pantiin armolahjojen sepele, sillä Sinä pidit armossa jumalallista viisautta hyljäten isän viisauden, rikkauden ja kunnian. Kiinteästi Sinä, viisas, seurasit rakastettua Ylkää.

Jumalansynnyttäjälle

Sinusta, oi Jumalansynnyttäjä, koitti maailmalle elämä, ja Hän kutsuu iankaikkisen elämän osallisuuteen ennen kuoleman vallassa olleet, jotka huutavat uskoen: Emme tunne muuta Jumalaa kuin Sinut.

6. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi, 6.säv.

Meripeto nieli, mutta ei voinut pitää sisässänään Joonaa, | sillä ollen Sinun, syntyneen ja lihassa ilmestyneen, esikuvana | Joonaa tuli ulos pedosta ikään kuin jostakin majasta. | Nyt Sinä synnyt lihallisesti, | ja kärsittyäsi haudan ja kuoleman, || Sinä nouset ylös kolmantena päivänä!

Troparit

Kristus, Sinun tullessasi lihallisesti vanhan vihollisuuden väliseinä on hajoitettu ja purettu, ja tulinen miekka kääntää selkensä kaikille. Jälleen minä saan uskoen nauttia Eedenin elävöittävästä puusta ja osoitit kuolemattomien kasvien viljelijäksi.

Sinuun asti hallitsi tuonela synnin kanssa Aadamissa, mutta sen röyhkeä hirmuvalta kukistui, kun Sinä, Lunastaja, synnyt lihallisesti Daavidin suvusta, ja Sinun iankaikkisesti hallitseva valkeutesi nousi hänen valtaistuimellensa.

Hirveä Herodes osoitit pienokaisten, vaan ei Kristuksen surmaajaksi, sillä vaikka hän katkerasti niittikin pienokaisten vehreyden, ei hän voinut tavoittaa ja surmata elämän tähkää. Jumala, joka on elämän antaja, otti valtaansa vainoojan.

6. veisu. Esijuhlan toinen kanoni. Irmossi, 2.säv.

Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksihuudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: || Jumala, johdata minut pois turmeluksesta.

Troparit

Outona Kristus tulee omiensa tykö. Tehkäämme itsemme synnille oudoiksi ja ottakaamme vastaan Hänet, joka asuu sävyisien sieluissa.

Sinä, Betlehem, et suinkaan ole vähäisin kaupungeista, sillä sinussa syntyy Kuningas ja Herra paimentaakseen omaisuuskansaansa.

Oi käsittämätön, kuin ahdas luola voi ottaa vastaan Sinut, joka et mahdu maailmaankaan? Kuinka Sinä, joka olet Isän kanssa aluton, ilmestyt pienokaisena?

6. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi, 2.säv.

Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksihuudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: ||
Jumala, johdata minut pois turmeluksesta.

Troparit

Sinä et suonut luomillesi lepoa ennenkuin olit kuolettanut kaiken heikumallisuuden ja valmistanut itsesi Luojaasi puhtaaksi asumukseksi.

Nimeltään ja toimiltaan mustunut nainen, esikuvanaan egyptiläisnaisen tavat, rohkeni parjata Sinun puhdasta elämäsi, oi viisas.

Vakaan kestävänä ja rikkautenasi parannusten armo Sinä johdit munkkien joukkoa uskosi voimalla.

Jumalansynnyttäjälle

Salaisesti kaikki profeetat saivat tuntea sanomattoman synnytyksesi salaisuuden, oi puhdas.
Hengellisesti he sitä kuvasivat ja ennustivat kaikille tulevan.

Irmossi

Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksihuudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: ||
Jumala, johdata minut pois turmeluksesta.

Esijuhlan kontakki. 3.säv.

Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. /
Riemuitse tästä, maailma, / ja ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, / joka ilmestyy, //
Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

Pyhän kontakki, 4.säv.

Paeten maailman ajallista kunniaa | Sinä rakastit Kristusta ja säilytit sielusi jalouden
vahingoittumattomana, || oi Jumalassa viisas marttyyri, maineikas Eugenia.

Iikossi

Puhtaan elämän, puheen ja armon aina kaunistamana | Sinä, neitsyt, kannoit itsesi uhriksi Hänelle, |
joka meidän tähtemme otti lihan Neitseestä | ja syntyi sanomattoman laupeutensa tähden maan
päälle. | Herra kaunisti Sinut ihanasti kaksinkertaisin seppelin, | sillä lihattoman lailla Sinä,
kunniallinen, | säilytit puhtautesi ja kävit viattomana morsiamena Hänen kanssansa taivaan
häähuoneeseen | kantaen taistojen valoisaa kaunistusta, || oi Jumalassa viisas marttyyri, maineikas
Eugenia.

Synaksario

Samana kuun 24:ntenä päivänä muistellemme pyhää pyhittäjäneitsytmartyyria Eugenia ja hänen seuralaisiaan.

Säkeitä

Vaivannäön ensin seppelöimänä Sinä, Eugenia, sait miekan kautta lähtemättömän värin.

Kahdentenkymmenentenä neljäntenä miekka surmasi Eugenia.

Samana päivänä miekka surmasi pyhän marttyyri Basillan, joka tuli marttyyriksi pyhän Eugenia kanssa.

Säkeitä

Kuka sivuuttaisi Sinut, marttyyri Basilla, Sinä uskon jumalallinen perustus, jonka miekka mestasi?

Samana päivänä miekka surmasi pyhän marttyyri Filippoksen, pyhän Eugenia isän.

Säkeitä

Miekan terä surmasi Filippoksen, eksytystä vastaan käyneen totisesti kaksiteräisen miekan.

Samana päivänä miekka surmasi pyhät eunukit Protaksen ja Hyakinthoksen, pyhän Eugenia kilvoittelutoverit.

Säkeitä

Miekan mestaamina te, Hyakinthos ja Protas, saitte periä Jumalan marttyyrien ensipalkinnot.

Samana päivänä muistellemme sotilaitten joukosta tullutta pyhittäjäisäämme munkki Nikolaosta ynnä hyödyllistä kertomusta.

Samana päivänä miekka surmasi pyhän marttyyri Akhaikoksen.

Säkeitä

Jättäen sielun kaiken ahdistuksen Akhaikos taivutti iloiten päänsä miekan edessä.

Samana päivänä pyhittäjä Antiokhos pääsi rauhassa loppuun.

Säkeitä

Antiokhos inhosi elämän hämminkiä ja koko elämää, jonka vietti suloisesti.

Pyhittäjät Bitimion ja Afrodisios pääsivät rauhassa loppuun.

Miekka surmasi pyhän uusmarttyyri Akhmetin, joka tuli marttyyriksi Konstantinopolissa vuonna 1682.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

Jumalansynnyttäjälle

Oi viaton, Sinä otit kohtuusi ikäänkuin villaan taivaallisen kasteen ja synnytit meille Hänet, joka antaa ambrosiaa niille, jotka jumalisesti veisuin Häntä ylistävät ja julistavat, että Sinä olet veisuin ylistettävä Jumalansynnyttäjä.

Irmossi

Aluttoman Isän Poika, | Hän, Jumala ja Herra, | tuli lihaksi Neitseestä ja ilmestyi meille | valistaaksensa pimeyden vallassa olevat | ja kootaksensa hajotetut. || Sen tähden me korkeasti ylistettyä Jumalansynnyttäjä kunnioitamme.

Esijuhlan eksapostilario, 2.säv.

Hän, joka asuu lähestymättömässä valkeudessa | ja pitää kaiken koossa, | syntyy sanomattomassa laupeudessaan Neitseestä. | Pienokaisena Hänet kapaloidaan luolassa ja Hän makaa järjettömien seimessä. | Kiiruhtakaamme Betlehemiin kumartamaan Häntä tietäjien kanssa || tuoden lahjoina hyvien tekojen hedelmiä.

Pyhän eksapostilario, 2.säv.

Kristus, Sinun näkymättömän voimasi vahvistama naisen heikkous | ei suinkaan ollut esteenä täydelliseen taistoon. | Sentähden marttyyri Eugenia taisteli urheasti, | ja hänen kunniaakaan muistonsa Sinä olet nyt yhdistänyt puhtaaseen ja valoa kantavaan syntymiseesi pyhästä Neitseestä, || oi Herra, niinkuin näit hyväksi.

Esijuhlan toinen eksapostilario, 2.säv.

Uskovaiset, kantakaamme veisu Neitsyt Marialle, | sillä katso, hän tulee nyt Betlehemin kaupunkiin synnyttääkseen Kristuksen, Vapahtajan. | Tietäjät, rientäkää lahjoinenne tähden kanssa kumartamaan kanssamme. | Paimenet, kiiruhtakaa huutamaan enkelten kanssa vastasyntyneelle: || Kunnia olkoon Sinulle luolassa ja seimessä!

Esijuhlan kiitosstikiirat, 6.säv.

Oi ymmärryksen ylittäviä ja sanomattomia salaisuuksia! | Jumala syntyy laupeudessaan maan päälle pukeutuneena palvelijan kuvaan, | temmatakseen vihollisen orjuudesta ne, | jotka tulisella rakkaudella huutavat: | Siunattu olet Sinä, Vapahtaja, || ainoa ihmisiä rakastava!

Tule, raskassydäminen Israel, | pane pois sielussasi oleva pilvi. | Tunne luolassa syntynyt Luoja. | Hän on pakanakansojen odotus, | ja Hän tekee lopun juhlistasi, | sillä sinä et suostu huutamaan: || Israelin Kuningas Kristus saapuu.

Aurinkoni ja Poikani, | kuinka voisin kätkeä Sinut kapaloihin? | Kuinka voin imettää Sinua, koko luonnon Ravitsijaa? | Kuinka pidän käsissäni Sinua, joka hallitset kaikkeutta? | Kuinka voisin pelvotta katsella Sinua, jota monisilmäiset eivät rohkene katsella? || Näin lausui aviota tuntematon pitäessään sylissänsä Kristusta.

Paimenet, puhjetkaa uusiin lauluihin! | Tietäjät, hylätkää taikasanat! | Vuoret ja kalliot, tiukkukaa riemua! | Tulkaa, kuningasten tyttäret, | osallistukaa Jumalansynnyttäjän iloon! | Ihmiset, lausukaamme: || Siunattu olet Sinä, meidän syntynyt Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia... 6.säv.

Tule, Betlehem, valmistu synnytykseen tarpeellinen! | Mene, Joosef, kirjoittaudu verolle pantavaksi Marian kanssa! | Sinä kunniallinen seimi, te Jumalaa kantavat kapalot! | Teihin kääritty Elämä, Kristus meidän Jumalamme, | murtaa kuoleman kahleet || ja saattaa ihmiset turmeluksettomuuteen.

Nyt... 6.säv.

Oi Jumalan palvelijattaren autuasta kohtua, | joka osoittautui hengellisesti taivasta suuremmaksi! | Sillä sinä kannat Häntä, joka ei mahdu taivaaseenkaan. | Oi Neitseen autuaita rintoja, | jotka ravitsevat kaiken elävän Ravitsijaa, || miehettömän Neitseen kohdussa lihaan tullutta Kristusta.

Esijuhlan virreilmästäkiirat, 2.säv.

Oi Neitsyt, Sinä osoitit Kaiken Tekijän huoneeksi, | sillä asetuttuaan Sinuun asumaan kunnian Herra || saapuu nyt syntyäksensä

Liitelauselma: Jumala tulee Teemanista, Pyhä metsän varjoamalta vuorelta

Ikiaikainen Jumala | syntyy Betlehemissä uutena lapsukaisena | Neitseestä järjettömien seimeen. || Oi ihmettä!

Liitelauselma: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman, ja olen peljästynt. Herra, minä olen ymmärtänyt Sinun tekosi, ja olen hämmästynt.

Te enkelten hengelliset joukot, | huutakaa korkeuksissa paimenten ja tietäjien kanssa syntyvälle Jumalalle: || Kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia... nyt... 8.säv.

Betlehem, ota vastaan Jumalan kaupunki, | sillä hän saapuu luoksesi synnyttääkseen laskemattoman valkeuden. | Enkelit, ihmetelkää taivaassa! | Ihmiset, ylistäkää maan päällä! | Persian tietäjät, tuokaa kolminkertainen kallis lahjanne! | Paimenet, valvokaa ja veisatkaa kolmipyhäveisua! | Kaikki, joissa henki on, || ylistäkää kaikkien Luojaa!

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.